

29

O kom igen, du vackra skytt,
O kom till flickans dörr på nytt
Och ro mig ut härutanför,
Der lommens skri från sjön man hör!

När lommen klagar öfver vik
Så aningsfullt, så vemodsrik,
Jag vet ej rätt, hur det bär till,
Jag ömsom le och gråta vill.

Du gamle far, som jemt ger akt
Och går för andras skogar vakt,
Har du ej märkt, att djerft man stjal
Ditt eget träd, min unga själ?

Du gamle far, beställ om prest,
Beställ om bröllop till härnäst,
Ty bäst du hindrar tjufskyttslek
Din bästa fogel tas med smek!

